

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

El respecte a l'Estat de dret

La separació de poders està clarament erosionada

Els tres anys que portem de legislatura han confirmat i reforçat una tendència preocupant que es va iniciar en el segon mandat del cap de Govern, Antoni Martí: la deslegitimació del Consell General.

Una de les funcions centrals que l'article 50 de la Constitució atribueix al Consell General és impulsar i controlar l'acció del Govern, després d'haver-ne elegit el seu cap.

Una deslegitimació del Consell General suposa una erosió de l'Estat de dret democràtic i social assentat en la Constitució. I s'està duent a terme, ho veiem cada dia, sense que hi hagi cap reacció o oposició a la vista.

Val a dir que la deslegitimació s'està produint no només per causes externes, sinó també per causes internes al mateix Consell General.

L'actuació del Govern menystenint i bandejant els drets del Consell General ha agafat una forta embranzida els darrers dos anys enmig de la passivitat dels òrgans rectors de la Casa de la Vall que s'abstenen de formular la més minsa observació al Govern pel que fa al menysteniment del Consell General. No gosen badar boca.

Contra els imperatius d'aquella voluntat general que representa la Constitució, el Govern exerceix actualment un capteniment, que constitueix burla i desacatament a la base mateixa de la democràcia: el respecte a les lleis, el respecte als altres.

En les últimes setmanes s'han produït diversos fets que

lluny de sembrar vergonya aliena o portar a una autocrítica, han estat reivindicats com a suposats èxits dels que els han impulsat.

La negativa reiterada del ministre de Finances a complir els requeriments del Tribunal de Comptes i de la comissió legislativa de Finances del Consell General perquè lliuri la documentació –els comptes– de l'AREB i de BPA és un exemple clarificador i contundent del que estem dient.

Els reiterats menysteniments del Govern al Consell General sacsegen i esmicolen l'estructura bàsica de l'Estat de dret, la separació i l'equilibri efectiu dels poders (legislatiu, executiu i ju-

---

El silenci sobre l'acord d'associació demostra el cul-de-sac institucional

---

dicial) definits a la Constitució.

La conclusió política que cal treure és que, a la pràctica, la separació de poders està clarament erosionada.

Les vergonyes han estat successives, com si constituïssin una pluja fina que sembla primer riulla, després desconcert i, de seguida, temor que per aquesta barranquera es dilueixi el compliment de les lleis.

Tal ha estat el cas també de la tossuda negativa del Govern a abonar als comuns un complement de les transferències en-

darrerides, obligant els comuns –fet insòlit i alhora preocupant– a haver d'acudir a pledejar amb el Govern davant els Tribunals de Justícia. Andorra no s'ho mereix.

Davant aquest desgavell, les actuacions i la professionalitat dels consellers generals, grups polítics i òrgans de govern del Consell General (Sindicatura i Junta de presidents de grup parlamentari) haurien de ser més exigents.

Fa mesos que la ciutadania observa que es munten comissions d'investigació que amb prou feines es documenten. Els pactes són un tribut a l'obscurantisme sense cap mena de transparència. El silenci sepulcral amb què es porta l'empantanegament en la negociació d'un acord d'associació amb la Unió Europea demostra el cul-de-sac institucional. Les sessions de preguntes al Govern són un simulacre de debat en què alguns oponents van a captar l'atenció i aconseguir titulars i el Govern té per norma no respondre. És preocupant que el Govern s'hagi acostumat a no jugar net.

I tot això agreujat pel tuf electoralista, sempre present, per molt de temps que falti encara per a les urnes.

Esport està tranquil. Té al davant un PS que no acaba d'exercir la feina d'oposició perquè sembla que no sap ben bé què ha de fer per aconseguir convertir-se en alternativa.

Això dona a DA un gran marge de maniobra. Mentrestant l'Estat de dret va patint.